

synspunkt, så derfor er jeg helt tryk ved regeringens pinsepakke på det her tidspunkt.

Så til fru Kirsten Jacobsen og en række andre, som er meget optaget af de ældre. Det er regeringen også. Vi stiller også de krav, det kan man være helt tryk ved, men det er altså også sådan, at hvis der skal være nogen som helst mening med kommunalt selvstyre i det her land, og hvis det er sådan, at der skal være nogen som helst mening i, at vi har kommunale valg, hvor kommunalpolitikere må stå til regnskab for deres handlinger og de valg, der foretages ude i kommunerne, må det altså også primært være de kommuner, som træffer de her valg.

Det er klart, at der er grænser for, hvor dårligt det kan være, det er jeg fuldstændig enig med fru Kirsten Jacobsen i, men det skal vi nok tage højde for, når den tid kommer.

Og så til fru Pia Christmas Møller: Jo, der var tale om reelle forhandlinger. Jeg deltog også i de møder, og jeg vil bare sige, at det referat, som fru Pia Christmas Møller giver heroppefra, ikke passer med min hukommelse. Nu er det godt nok et angreb på økonomiministeren, som »på skolemesteragtig facon sagde, at man bare kunne stille spørgsmål«, men nej, sådan var det ikke. Man blev bedt om at melde ud, man blev bedt om at komme med, hvad man ville. Man fik indrømmelser på samtlige punkter, og det skulle man så melde på. Det sagde man så, at det ville man ikke, for man ville simpelt hen ikke spille på den bane. Det er jo det, der er situationen. Så hvis det er sådan, at der efter fru Pia Christmas Møllers mening ikke blev ført reelle forhandlinger, så skyldtes det først og fremmest V og K.

De øvrige indlæg drejer sig om de ældre, så det skal jeg ikke gå mere ind på, men bare én ting til hr. Peter Skaarup, som meget gerne vil diskutere Københavns Kommunehospital fra Folketingets talerstol. Det er altså en lang sag, og nu er jeg selv valgt i København, så jeg har fulgt den sag, og jeg skal bare konstatere, at der findes mange forskellige forklaringer på, hvad Københavns Kommunehospital er, og om det betyder en forringelse for de ældre eller ej. Det ved hr. Peter Skaarup godt. Den diskussion kan man tage andre steder end her, blandt andet i Borgerrepræsentationen, hvor det jo også diskuteres. Det er jo ikke et spørgsmål om forringelse af forholdene for de ældre. Det er faktisk

et spørgsmål om en sikring, der forbedrer vilkårene for de ældre.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Jacob Buksti stillede et enkelt helt konkret spørgsmål til oppositionen. Hr. Buksti spurgte: Ville De Konservative og Venstre ikke selv have brugt et spinkelt, snævert flertal, hvis vi havde fået et mandat mere ved valget den 11. marts?

Jo, det ville vi, men det snævre flertal ville have været brugt til gavn for den danske befolkning i stedet for det modsatte. Det flertal ville have lettet erhvervslivet for byrder i stedet for at øge erhvervslivets byrder. Det flertal ville have mindsket skattetrykket i stedet for at hæve skattetrykket. Det flertal ville have belønnet dem, der sparer op til egen pension, i stedet for at straffe dem. Og det borgerlige flertal ville have skaffet langt mere konkurrence mellem private og offentlige ydelser og langt større valgfrihed mellem enkeltpersoner og familier end det flertal, hr. Jacob Buksti tilhører.

Konkluderende ville det altså have været et borgerligt flertal, der ville have skabt et langt mere dynamisk og frit samfund frem for det stationære og gennemkontrollerede samfund, som hr. Jacob Bukstis snævre flertal lægger op til. Det er forskellen.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Så er det hr. Klaus Hækkerup. Derefter er det hr. Frank Aaen, og det er så for tredje gang, og nu håndhæver vi reglen om, at tre gange er maks.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Efter at have lyttet til debatten vil jeg egentlig godt spørge hr. Jacob Buksti, om regeringen ikke kunne lægge til grund, at der faktisk var bred politisk enighed om behovet for et indgreb i økonomien og et indgreb over for de stigende boligpriser.

Når Venstres boligpolitiske ordfører, hr. Jens Hald Madsen, allerede den 5. marts i år foreslog at nedkøle økonomien ved at aftrappe rentefradraget, og når De Konservatives skattepolitiske ordfører, hr. Flemming Hansen, samme dag foreslog et stop for belåning af friværdien i private boliger, var det så ikke en tilkendegivelse til regeringen om, at den burde fremlægge forslag på de områder?